

Důvodová zpráva

I. Obecná část

Zacházení o omamnými a psychotropními látkami upravuje nařízení vlády ČSR č. [192/1988 Sb.](#), o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů. Tímto způsobem byly v našem právním řádu promítnuty závazky vyplývající z Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 ve znění Protokolu o změnách Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhláška Ministerstva zahraničních věcí č. [47/1965 Sb.](#) a sdělení Federálního ministerstva zahraničních věcí č. [458/1991 Sb.](#)), Úmluvy o psychotropních látkách (vyhláška Federálního ministerstva zahraničních věcí č. [62/1989 Sb.](#)) a Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (sdělení Federálního ministerstva zahraničního obchodu č. [462/1991 Sb.](#)

Platná právní úprava je zastaralá a nevyhovující z hlediska platného ústavního řádu, mezinárodních závazků České republiky a svobody podnikání v naší zemi.

Kompetence příslušných úřadů k povolování zacházení s návykovými látkami a k jejich vývozu a dovozu je založena toliko podzákoným předpisem, takže neodpovídá [čl. 26 odst. 2](#) Listiny základních práv a svobod, podle níž lze podmínky a omezení pro výkon určitých činností stanovit zákonem.

Platná právní úprava neupravuje na úrovni zákona problematiku zacházení s látkami, z nichž jsou nedovoleně vyráběny návykové látky (prekursory), a s látkami, které jsou používány při nedovolené výrobě návykových látek (pomocné látky). Dovozy a vývozy těchto látek je upraven pouze ve vyhlášce bývalého Federálního ministerstva zahraničního obchodu (dnes Ministerstvo průmyslu a obchodu) č. [560/1991 Sb.](#), o podmínkách vydávání úředního povolení k dovozu a vývozu zboží a služeb, ve znění pozdějších předpisů. V právním řádu nejsou až na uvedenou vyhlášku č. [560/1991 Sb.](#) a příslušná ustanovení trestního a přestupkového zákona promítnuty závazky vyplývající z Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami. Za tento legislativní stav je Česká republika opakovaně a tvrdě kritizována v orgánech OSN a Evropské unie.

Nařízení vlády ČSR č. [192/1988 Sb.](#), je plně poplatné době svého vzniku a odráží vztahy ve státě vlastněné a státem detailně dirigované ekonomice. Postrádá proto administrativní nástroje ke splnění závazků vyplývajících z uvedených mezistátních smluv, neboť plnění těchto závazků bylo v komunistické ekonomice zajišťováno interní cestou přímého řízení podniků a nikoli cestou regulace právními normami. V podmínkách svobodného podnikání však nejsou nástroje přímého řízení ekonomických subjektů státem použitelné.

Současná právní úprava je překonána i z hlediska struktury právního řádu, neboť ani předpisy Evropské unie, ani modelová legislativa Organizace spojených národů neupravují společně problematiku návykových látek a jedů, jak je tomu v nařízení vlády ČSR č. [192/1988 Sb.](#)

Nutnost přijetí nové komplexní právní úpravy zacházení a obchodování s návykovými látkami a prekursory vyplývá i z nutnosti vytvoření účinných právních nástrojů proti akceleračnímu nezákonnému obchodu s návykovými látkami, který má závažné zdravotní a sociální důsledky především v důsledku šíření narkomanie mezi mládeží.

Předložený návrh zákona představuje důsledné zapracování mezinárodních závazků České republiky do našeho právního řádu. To se týká nejen navrhovaných povolení a registračních procedur, ale i navrhovaných ohlašovacích povinností, které všechny slouží ke shromažďování údajů, jež je Česká republika povinna sdělovat mezinárodním institucím.

K přípravě návrhu zákona bylo použito modelové legislativy Organizace spojených národů (Model Legislation z června 1992 vypracované Světovou zdravotnickou organizací - Program OSN pro kontrolu drog). Dále bylo využito směrnic Evropské unie - nařízení Rady Evropských společenství č. 3677/90 z 13. prosince 1990, nařízení Rady Evropských společenství č. 900/92 z 31. března 1992, nařízení Komise Evropských společenství č. 3769/92 z 21. prosince 1992, směrnice Rady Evropských společenství č. 109/92 z 14. prosince 1992 a nařízení Komise Evropských společenství č. 2959/93 z 27. října 1993.

Při přípravě návrhu zákona byla sledována zásada minimalizovat normativní obsah projekce mezinárodněprávních závazků do vnitrostátního právního řádu. Ačkoli návrh zákona představuje složitý normativní systém, který je k důslednému splnění mezinárodních závazků nezbytný, legislativní vyjádření v podobě zákonných norem nebylo zpracováno u těch povinností, které lze plnit exekutivní činností výkonné moci na základě stávajícího právního řádu.

Návrh zákona tvoří organický celek s návrhy prováděcích předpisů. Počet a rozsah prováděcích předpisů byl omezen na nezbytné minimum. Předpokládá se vydání dvou prováděcích předpisů. Prvním je nařízení vlády, které provádí nutné změny prováděcích předpisů vyvolané tímto zákonem. Druhým je vlastní prováděcí vyhláška Ministerstva zdravotnictví k tomuto zákonu. Prováděcí vyhláška obsahuje úpravy některých záležitostí, u kterých se očekávají častější změny, vyvolané především změnou obsahu závazků ČR z mezistátních smluv. Prováděcí předpisy ovšem přísně dodržují zásadu, že povinnosti lze ukládat jedině zákonem.

Návrh zákona je koncipován s ohledem na dosažení určité stability zákonné úpravy a proto se jeho legislativní koncepce snaží vyvarovat situacím, které by vedly k častým změnám zákona. Určité záležitosti jsou takto řešeny přesunutím do prováděcích předpisů, ale toto řešení nebylo možno použít u seznamů obsahujících výčty návykových látek, přípravků,

prekursorů a pomocných látek. Vymezení těchto látek představuje vymezení "podmínek a omezení" pro podnikání a proto musí být v souladu s Ústavní listinou provedeno zákonem.

Na rozdíl od dosavadní právní úpravy je dodržování povinností zajištěno administrativními sankcemi. Administrativní sankce podle dosavadní právní úpravy nebylo možno ukládat, přičemž trestně právní postih byl za situace, kdy povinnosti byly porušovány právními osobami, obtížně uplatnitelný především z důvodů problémů při dokazování zavinění jednotlivých fyzických osob.

Předložený návrh zákona je v souladu s mezinárodními závazky České republiky a je kompatibilní s právem států Evropské unie. Předložený návrh zákona neřeší otázku trestnosti užívání omamných látek, v níž se právní úpravy států Evropské unie značně odlišují, ale otázky oprávnění k výrobě návykových látek a podmínek obchodování s nimi, kde je právní úprava států Evropské unie zásadně jednotná s ohledem na Jednotnou úmluvu o omamných látkách, Úmluvu o psychotropních látkách a Úmluvu Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami.

Vydání nové právní úpravy v oblasti omamných jedů je významným zahraničně politickým zájmem České republiky, neboť nejvýznamnější zahraničně političtí partneři České republiky považují dodržování mezinárodních závazků v těchto záležitostech za důležitou součást hodnocení serióznosti České republiky a jejího mezinárodního kreditu. To platí především o vládě Spojených států amerických a o členských zemích Evropské unie.

Předložený návrh nevyvolává nároky na státní rozpočet ani na zvýšení počtu pracovníků orgánů státní správy a městských a obecních úřadů. Mírné zvýšení administrativní pracovní síly přinese regulace zacházení a obchodování s prekursory, která dnes vyjma dovozních a vývozních licencí Ministerstva průmyslu a obchodu není upravena. Návrh naopak přináší snížení administrativní zátěže a tím i režijních nákladů u výrobců a distributorů návykových látek (což jsou s ohledem na možnosti užití návykových látek především výrobci a distributoři léčiv). Podstatně se zjednodušují požadavky na prokazování způsobilosti k zacházení s návykovými látkami a nechává se na uvážení provozovatele, aby sám podle svých poměrů rozhodoval, jak zajistí splnění svých zákonných povinností ohledně způsobilosti svých zaměstnanců k zacházení s návykovými látkami. To ve svých důsledcích může zvýšit konkurenceschopnost českých výrobců a distributorů.

Zvláštní část

k § 1

Právní obsah pojmu "zacházení" vyplývá z § 3 návrhu zákona. Vyčlenění některých prekursorů z právního režimu zákona vychází ze skutečnosti, že některé prekursory jsou často používány chemikáliemi při nejrůznějších výrobcích, kdy z technologických důvodů nepřichází jejich zneužití v úvahu, a proto není rozumné ani spravedlivé tyto činnosti svazovat přísnými pravidly tohoto zákona. Uvedená úvaha je promítnuta rovněž v [čl. 12 odst. 14](#) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami, který vyvazuje některé prekursory z právního režimu této úmluvy. Samostatná úprava pěstování máku, konopí a koky vychází ze skutečnosti, že samotné tyto rostliny sice nejsou návykovými látkami, jak jsou vymezeny v mezinárodních smlouvách i v návrhu tohoto zákona, ale z mezinárodních smluv vyplývá řada povinností ke kontrole a omezování jejich pěstování jakožto nejběžnějších surovin pro výrobu omamných látek.

k § 2

Použité definice pojmů vycházejí z Jednotné úmluvy o omamných látkách a z Úmluvy o psychotropních látkách.

k § 3

Definice zacházení s návykovými látkami, jakož i obecný právní režim zacházení s návykovými látkami vychází z činností, u kterých se vyžaduje státní regulace podle Jednotné úmluvy o omamných látkách a Úmluvy o psychotropních látkách. Pojem zacházení je koncipován tak, aby zahrnoval nejen vlastní fyzické zacházení s návykovými látkami, přípravky a prekursory, ale aby zahrnoval rovněž právní vztahy při tom vznikající. Tím se sleduje minimalizace právního prostoru pro obchodování s předmětnými látkami bez úředního povolení a pro obcházení zákona.

k § 4

Povolení k zacházení je základním právním nástrojem administrativní regulace zacházení s návykovými látkami, přípravky a prekursory.

k § 5, 6

V praxi existuje řada případů, kdy není rozumné ani spravedlivé vyžadovat k zacházení s návykovými látkami, přípravky a prekursory úřední povolení vydávané za přísných podmínek. Opačný přístup by znamenal velkou administrativní zátěž pro státní orgány a uvedené případy zacházení bez povolení jsou tolerovány i dosavadní praxí (byť oprávnění k zacházení bez povolení není v některých případech podle dosavadní právní úpravy jednoznačné nebo se musí složitě vyvozovat např. z okolností vylučujících protiprávnost. V navrhovaných případech zacházení bez povolení je odpovědný a kvalifikovaný přístup k návykovým látkám zabezpečován buďto osobním statutem oprávněných osob, které musí svoji kvalifikaci a způsobilost dostatečně prokazovat podle jiných právních předpisů (např. lékaři, lékárníci, veterináři), nebo systémem vnitřním organizačních předpisů a kvalifikačních požadavků (ve veřejné správě a v justici, v armádě a v bezpečnostních složkách). Všechny uvedené případy zacházení bez povolení jsou v souladu s obsahem příslušných mezinárodních smluv.

k § 7

Vymezení případů zacházení bez povolení je taxativní. Nelze vyloučit, že v budoucnu se objeví nové případy, kdy vyžadovat povolení k zacházení by nebylo rozumné ani spravedlivé, např. v důsledku vývoje nových výrobků a technologií,

změny mezinárodních smluv apod. Aby v těchto případech nebylo třeba měnit zákon, umožňuje se Ministerstvu zdravotnictví stanovit vyhláškou, že povolení k zacházení se nevyžaduje.

k § 8

Z příslušných mezinárodních smluv vyplývá, že mezinárodní organizace mohou stanovit pro ČR limity výroby a spotřeby návykových látek. Právní konstrukce povolení k zacházení musí rovněž znemožnit zneužití institutu povolení k zacházení k obcházení tohoto zákona. Proto se navrhuje velmi přísný právní režim s vysokou mírou správního uvážení rozhodovacího orgánu, t.j. Ministerstva zdravotnictví. Atributem tohoto přísného právního režimu je především omezená doba platnosti povolení, absence právního nároku na vydání povolení, nepřevoditelnost povolení a možnost stanovit limit výroby (tato možnost je výslovně zakotvena např. v čl. 29 odst. 2 písm. c) Jednotné úmluvy o omamných látkách, je doporučována v modelové legislativě OSN a je např. zakotvena i v obdobném zákonu Spolkové republiky Německo).

S ohledem na charakter podnikání v oblasti návykových látek se stanoví i určité osobní předpoklady pro osobu podnikatele nebo fyzických osob jednajících za podnikatele-právníckou osobu. Cílem je především zamezit pronikání struktur organizovaného zločinu do legálního podnikání s omamnými jedy.

K zabezpečení legislativního rámce pro účinné vymáhání povinností stanovených tímto zákonem se přiznává Ministerstvu zdravotnictví právo odejmout vydané povolení k zacházení.

k § 9

Institut odpovědné osoby má zajistit individuální odpovědnost fyzických osob za činnost podnikatelů (podnikatelem je podle obchodního zákoníku i právnická osoba, např. obchodní společnost). Materie upravovaná tímto zákonem je dostatečně konkrétní na to, aby bylo možno stanovit konkrétní práva a povinnosti odpovědné osoby a podnikatele ve vztahu k odpovědné osobě (na rozdíl např. od živnostenského zákona).

k § 10-13

V podstatě se přebírá dosavadní právní úprava, která plní mezinárodní závazky České republiky. Na rozdíl od mezinárodních smluv se ponechává u označení receptů podle § 13 tradiční modrý pruh, přičemž tuto odchylku příslušné mezinárodní smlouvy umožňují.

k § 14

Ke zneškodnění návykových látek u osob zabývajících se likvidací odpadů nebude vyžadováno povolení k zacházení podle tohoto zákona a bude postačovat povolení podle předpisů o odpadech, pokud nebude odpad obsahující návykové látky, přípravky nebo prekursory před zneškodněním skladován u osoby, která likvidaci odpadů provádí. Při skladování by již povolení k zacházení bylo nutné. Úřední asistence u likvidace vychází z potřeby důsledného monitorování pohybu návykových látek, přípravků a prekursorů, které je i povinností vyplývající z příslušných mezinárodních smluv. Při likvidaci léčiv obsahujících návykové látky je dostatečnou reglementací platná úprava ve věcech zacházení s léčivý, takže není třeba upravovat tuto otázku samostatně tímto zákonem.

k § 15

Jedná se o zákazy převzaté z Jednotné úmluvy o omamných látkách a z Úmluvy o psychotropních látkách. Zákaz předávání lysohlávky vychází z domácích poměrů, v nichž je tato houba obsahující návykovou látku často zneužívána k poškozování vlastního zdraví.

k § 16

Pomocné látky jsou v mnoha případech běžné produkty těžkotonážní chemie, které mají velmi rozsáhlé použití v nejrůznějších výrobcích, ale i v domácnostech (např. kyselinu sírovou, kyselinu chlorovodíkovou, aceton nebo toluen lze běžně koupit v každé drogerii). Proto je reglementace omezena pouze na monitorování výroby a na zahraniční obchod (k tomu viz [čl. 12](#) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami). K důslednému uplatňování ohlašovacích povinností je nutno zabezpečit, aby kompetentní orgán měl informace o výrobcích pomocných látek. Tuto informaci nelze získat cestou živnostenských úřadů, neboť příslušná živnost je příliš široká a nelze z ní postihnout, jaké chemikálie se v rámci této živnosti vyrábějí. Byla zvažována varianta vytvoření zvláštní živnosti pro výrobu pomocných látek, ale navržená varianta jednorázové registrace je administrativně mnohem jednodušší jak pro výrobce, tak i pro úřady.

k § 17

V zásadě se přebírá dosavadní právní úprava s tím, že podmínky bezúhonnosti se stanoví obdobně jako v novém zákonu o léčivech ([č. 79/1997 Sb.](#)). Přísná hranice trestní bezúhonnosti je motivována snahou ztížit zapojení struktur organizovaného zločinu do legálního podnikání v oblasti návykových látek.

k § 18

Ke splnění této povinnosti se nestanoví žádná úřední ani jiná závazná procedura, protože návykových látek jsou řádově stovky a u mnoha z nich nebyla dosud vyvinuta spolehlivá a dostupná metoda ke zjišťování jejich přítomnosti v lidském organismu. Jedná se tedy v podstatě o ustanovení preventivního charakteru, jehož dodržování nebude ze strany úřadů průběžně kontrolováno. Bude věcí podnikatele, aby si sám vhodnými prostředky zajistil splnění této povinnosti, přičemž její nedodržení bude následně stíháno tvrdými sankcemi (pokuty, odejmutí povolení apod.).

k § 19

Kromě výslovných požadavků na kvalifikaci odpovědné osoby se vytváří obdobná konstrukce jako u zdravotní způsobilosti. Ponechává se na vůli podnikatele, jak splní obecné požadavky zákona, protože se předpokládá, že podnikatel tak učiní neefektivnějším způsobem. Splnění těchto povinností je zajištěno tvrdými sankcemi pro případ porušování tohoto zákona, které může být kromě úmyslných trestných činů způsobeno i nedbalostí způsobenou neznalostí právních povinností.

k § 20-23

Právní úprava vývozu a dovozu vyplývá z mezinárodních smluv, které stanoví rovněž navrhované výjimky z povolovacího režimu. Protože z mezinárodních smluv vyplývá možnost, že mezinárodní instituce omezí zahraniční obchod České republiky v těchto komoditách, je třeba obdobně jako u povolení k zacházení vyloučit právní nárok na vydání dovozního a vývozního povolení. Pro zúžení možností obcházet zákon se navrhuje nepřevoditelnost dovozního a vývozního povolení a jeho časová omezenost. Administrativně-evidenční povinnosti spojené s dovozem a vývozem jsou potřebné k získání informací, které Česká republika musí předávat mezinárodním institucím podle mezinárodních smluv. K zabezpečení plnění mezinárodních závazků slouží rovněž institut odnětí dovozního nebo vývozního povolení.

Vývoz pomocných látek je vedle jejich výroby jedinou aktivitou regulovanou tímto zákonem. Současné mezinárodní závazky však vyžadují vývozní povolení a monitoring vývozu pouze u několika pomocných látek při vývozu do několika málo zemí, přičemž sledované země i sledované látky se často mění opatřeními mezinárodních institucí na základě příslušných úmluv. Povinnost získat vývozní povolení může být podle platného ústavního řádu uložena toliko zákonem. Protože se však jedná o bagatelní případy, předpokládá se, že prováděcím předpisem by se vymezily tyto případy, kdy k vývozu pomocné látky je zapotřebí vývozního povolení, a v ostatních případech by vývoz pomocných látek byl od vývozního povolení osvobozen. Toto řešení zamezí častým změnám zákona v bagatelních záležitostech a to je smyslem navrhovaného zmocnění v § 20 odst. 3 návrhu zákona.

Zajištění věci celníkem nebo odnětí věci policistou směřuje ke splnění závazku vyplývajícího z [čl. 5](#) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami.

k § 24-25

Zvláštní úprava pěstování konopí a koky vyplývá ze skutečnosti, že u konopí a koky jsou omamnou látkou pouze některé části rostliny, nikoli celá rostlina. Proto Jednotná úmluva o omamných látkách obsahuje zvláštní pasáže o pěstování těchto rostlin a tyto pasáže musí být promítnuty i do našeho právního řádu. Protože mák jako takový se nepovažuje za omamnou látku, musí být samostatně upraven zahraniční obchod s makovou slámou (makovinou), jak to požaduje i Jednotná úmluva o omamných látkách. U konopí a koky není zvláštní regulace zahraničního obchodu zapotřebí, protože na obchod s částmi těchto rostlin, které jsou definovány jako omamná látka (např. vrcholík konopí a listy koky) se vztahují obecná pravidla o zacházení s omamnými látkami a o jejich vývozu a dovozu.

k § 26-31

Všechny ohlašovací povinnosti se vztahují ke zjišťování údajů, které je Česká republika povinna hlásit mezinárodním institucím na základě příslušných úmluv. Široké využívaní formulářů umožňuje upustit od podrobné úpravy ohlašovací povinnosti v prováděcích předpisech, využívat pro vytváření a zpracování hlášení výpočetní techniky a pružně měnit obsah hlášení podle změn v mezinárodních smlouvách a v požadavcích mezinárodních institucí.

k § 32-33

Rovněž povinná speciální evidence a dokumentace vyplývá z mezinárodních závazků České republiky v oblasti omamných jedů. S ohledem na zvláštnosti sledovaných údajů nelze vystačit s evidencí a dokumentací vedenou na základě předpisů o účetnictví. Protože i na úseku evidence a dokumentace se mohou požadavky na jejich vedení často měnit, ponechává se úprava vlastního obsahu evidence a dokumentace na prováděcím předpisu.

k § 34-35

V podstatě se přebírá věcný záměr dosavadní právní úpravy, který je ovšem legislativně přepracován do podmínek svobodného tržního hospodářství. Navrhované kontrolní postupy jsou integrální součástí plnění povinností při sledování a kontrole návykových látek. Nepředpokládá se zvýšení počtu pracovníků úřadů v souvislosti se zavedením instituce inspektorů. Cílem zavedení instituce inspektorů je pouze vybavit většími pravomocemi ty úředníky, kteří se omamnými a psychotropními látkami zabývají již v současné době a nikoli vytvářet pro tuto agendu nová funkční místa.

k § 36-39

Na rozdíl od dosavadní úpravy se nově navrhuje zavedení tzv. jiných správních deliktů, které jsou při porušení administrativních povinností podnikatelů při zacházení s návykovými látkami, přípravky a prekursory typické. Výše pokut je odstupňována podle závažnosti porušení povinností, přičemž výše pokuty za zacházení s návykovými látkami, přípravky a prekursory bez povolení je navržena tak, aby mohla znamenat skutečně citelnou ekonomickou újmu.

Z mezistátních smluv vyplývá povinnost konfiskovat návykové látky, přípravky a prekursory použité k nezákonným účelům. Proto se jako doprovodná sankce k pokutě navrhuje propadnutí věci, neboť v některých případech může dojít k tomu, že povinnost konfiskovat omamné jedy nelze realizovat v trestním nebo přestupkovém řízení.

Za účelem právní jistoty se navrhuje prekluzivní lhůta zahájení řízení o uložení sankcí. Pětiletá lhůta byla stanovena na základě doporučení Mezinárodního úřadu pro kontrolu drog.

Ustanovení o konkurenci sankcí je koncipováno s ohledem na přísné mezinárodní závazky České republiky trestat nezákonné nakládání s omamnými jedy, přičemž konkurenční použití sankcí podle jiných zákonů by nemuselo ve všech případech znamenat splnění těchto povinností (zejména co se týče konfiskace).

k § 40

Institut zabrání věci sleduje naplnění veřejného zájmu sledovaného propadnutím věci v případech, kdy propadnutí věci nelze vyslovit. Právní konstrukce vychází z platné právní úpravy přestupkového zákona.

k § 41

Vyjadřuje skutečnost, že nakládání s návykovými látkami je upraveno v dalších právních předpisech, které nejsou tímto zákonem ani nepřímo novelizovány, a nejdůležitější z těchto zákonů vyjmenovává v odkazu pod čarou.

k § 42

Zavedením této povinnosti se sleduje zabránit pokusům využít mnohotvárnosti odborné chemické terminologie k porušování a obcházení tohoto zákona. Tutéž látku lze označit několika odborně správnými výrazy, přičemž z povahy věci vyplývá, že příslušné úřady např. v celním řízení nemohou znát všechny varianty označení návykových látek a dalších chemikálií.

k § 43

Zakotvuje se součinnost dotčených státních orgánů s Ministerstvem zdravotnictví, která je potřebná k přípravě podkladů a informací, které Ministerstvo zdravotnictví připravuje za Českou republiku pro mezivládní instituce v rámci nadnárodního boje proti zneužívání návykových látek a nelegálního obchodu s nimi.

k § 44

Vyloučení registrace výrobců pomocných látek z působnosti správního řádu sleduje maximální zjednodušení této procedury.

Vyloučení odkladného účinku o rozhodnutí o odnětí povolení je nezbytnou podmínkou k dosažení cíle sledovaného odnětím povolení.

k § 45

Přechodná ustanovení umožňují hladký přechod na novou právní úpravu.

k § 46

Navrhovaná novela trestního zákona především zakotvuje trestní postih za nedovolené nakládání s prekursory. Jinak se dikce přizpůsobuje terminologii tohoto zákona a skutečnosti, že tento zákon nahrazuje ve věcech omamných a psychotropních látek vyhlášku č. [244/1988 Sb.](#), kterou se určuje, co se považuje za omamné prostředky a jedy ve smyslu § 187 a 188 trestního zákona. Změna dikce § 187 dále odráží skutečnost, že návrh tohoto zákona počítá s řadou možností legálního zacházení s návykovými látkami, přípravky a prekursory bez povolení k zacházení, a proto se dikce "bez povolení" nahrazuje slovem "neoprávněně."

k § 47

Změna živnostenského zákona pouze reaguje na terminologii tohoto zákona a nadále zůstává zachován princip, že podnikání v oblasti omamných jedů není živností. Na základě zásadní připomínky Ministerstva průmyslu a obchodu však zůstává v režimu živnostenského zákona doprava návykových látek, přípravků a prekursorů (k tomu viz rovněž § 4 a § 5 odst. 3 návrhu).

k § 48

Změna zákona o péči o zdraví lidu reflektuje skutečnost, že sledovaná materie je samostatně upravena navrhovaným zákonem a proto není třeba, aby byla duplicitně upravena zákonem o péči o zdraví lidu.

k § 49

Vydání nejdůležitějších povolení sloužících ke komerční činnosti se zpoplatňuje správními poplatky. Navrhované sazby vycházejí ze sazeb srovnatelných správních činností.

k § 50

Navrhované datum účinnosti vychází z předpokladu vytvoření dostatečně dlouhé doby na projednání návrhu zákona v obou komorách parlamentu a cca půlroční legisvakance.

V Praze dne 8.října 1997